

Formanden (Højesteret): Naar det ærede Medlem brugte et saadant Udtryk som, at man her i Landet gjorde det til Program at sætte Magten i Rettens Sted, vilde det været uønsket, om han tillige havde givet en saadan Forklaring deraf, at man ikke kom til at forstaa det, som om man bevidst vilde tilfidsætte Retten.

Sjæf: Jeg vilde nødig have taget Ordet i denne Sag, men jeg beklager i højeste Grad, at den Stærpsindighed, der nu er kommet til Stede hos visse Medlemmer til at finde Indvendinger, først er kommet ved 3die Behandling af dette Lovforslag. Dersom den sidste ærede Tale vilde have brugt en Fjerdedel af den Tid, han har anvendt dertil, til at forme Endringsforslag, der kunde afhjælpe de Mangler, som han anser over, havde det været fuldt tilstrækkeligt. Forresten vil jeg gjøre den samme Bemærkning nu, som ved 2den Behandling, at det er underligt for mig, og det er en splinterny Forhandlingsmaade, man har indført, at man ikke stiller Endringsforslag for at raade Bod paa de Mlemmer, man finder i Lovforslaget, men blot her kommer med en utrolig Masse Indvendinger af indgribende Betydning. Jeg kan ikke forstaa det, undtagen man principmæssig er mod hele Loven, men saa skal man sige det ligefrem og raade Thinget til at forkaste en saadan Lov, men ikke bruge hele sin Stærpsindighed til at finde paa Indvendinger af den Art som man har hørt i Dag. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjorde Udvalget en Mængde Spørgsmaal, og deriblandt det: Dersom Kommissionen nu fandt for godt at gaa hen og tage en meget kostbar Villa, der var omgivet med Parkanlæg og store Frugthaver, hvorledes vilde man saa høre sig ad, saa veed jeg intet Svar, der er bedre, end det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Dersom nu alle Mennesker i Danmark bleve vanvittige, hvorledes vilde det saa komme til at se ud? Jeg for min Part vilde nemlig anse det for vanvittigt, om en Kommission tog en meget kostbar Bygning med meget kostbare Anlæg omkring til saadant Brug, som her er Tale om, og jeg er overbevist om, at det falder ikke nogen Kommission ind at gjøre det Modsigelse af Berg). Det ærede Medlem lader ikke til at have denne Opfattelse, men saa siger jeg nok en Gang: Hvorfor har det ærede Medlem, der er saa stærpsindig og arbeidsom ellers, ikke formet sine Tanker i et Endringsforslag? (Berg: Jeg vil jo stemme mod Udvalgets Endringsforslag; det er nok). Ja, det kan jeg ikke have det Mindste imod, men det havde

været ulige mere hensynsfuldt lige over for Lovforslaget, Justitsministeren og Udvalget, om det ærede Medlem havde formet sine Tanker som Endringsforslag. Der er ingen Tvivl om, at han kunde have faaet 14 Medlemmer med til at stille et saadant Forslag; jeg skulde ikke have haft Noget imod at være med paa Opfordring af det ærede Medlem, og jeg kan ikke komme til andet Resultat, end at hele Udvalget maa beklage, at vi nu, ligesom ved 2den Behandling, skal savne de Herrers værdifulde Bistand til at faae Loven saa god som vel mulig, og blot her høre en saadan utrolig Mængde Indvendinger, som her kommer frem. Det er ingen rigtig Forhandlingsmaade, og ikke den Brug, man her tidligere har gjort af sin Tid og sin Stilling. Den utrolige Mængde Indvendinger, der blev gjort af de ærede Medlemmer for Holbæk Amts 3die Valgkreds og Veile Amts 2den Valgkreds mod Forslag Nr. 3 til § 4, er det mig umuligt at forstaa. Jeg synes nu, at Endringsforslaget er frevet saa forrekt, som det overhovedet kan tænkes. Den Bedkommende skal have fuld Erstatning for al den Gene, man forvolder ham ved, at man tager Bygninger eller Dele af Bygninger fra ham, og jeg vil nok spørge, om de Herrer virkelig tro, at der er nogen Domstol, hvis det skulde blive en Nødvendighed for en saadan Eier at gaa til Domstolene, der ikke vilde tilkjende ham fuld Erstatning for den Gene, man har forvoldt ham ved, mod hans Villie, at tage hans Eiendom fra ham. Sluttelig vil jeg gjøre den Bemærkning, at dersom de Herrer og Andre, der tænke som de, havde haft en Fjerdedel saa stor Interesse for de Syge, som det lader til, at de have for de Sunde, saa fik vi ikke saa mange Indvendinger, som de nu gjøre, og vi kunde bedre naae vort Maal. Det er dog hovedsagelig de Syge, for hvis Skyld Justitsministeren er kommet med Lovforslaget, og for hvis Skyld Udvalget har bearbejdet det, ikke af Hensyn til de Sunde, som de ærede Medlemmer optræde som Advokater for. Jeg har ikke mindste Frygt for, at nogen Mand vil blive forulempet i en saadan Grad, eller tilnærmelsesvis i en saadan Grad, som de Herrer synes at mene. Det er dette, jeg har at svare paa de Herrer's Optræden, og jeg maa sluttelig nok en Gang sige, at det undrer mig, at De ikke i Tide have stillet Forslag og staaet os for den lange Forhandling, vi nu have maattet føre.

Tanber: Naar det ærede Medlem bebrejdede mig og Andre, at vi ikke haev stillet Endringsforslag, skal jeg for mit Bedkommende oplyse, at angaaende Erhvervelsen af